

Sygn. akt VIII U 2321/16

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Jacek Chaciński

**Protokolant - starszy sekretarz sądowy Wioletta Wójtowicz**

**po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 roku w Lublinie**

sprawy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) w L. i K. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

**o wysokość podstawy wymiaru składek**

na skutek odwołań (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, (...) w L. i K. K. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

**z dnia 10 grudnia 2015 roku, numer (...)**

**oddala odwołania.**

Sygn. akt VIII U 2321/16

## UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 10 grudnia 2015 roku ustalił dla K. K. (1) z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) Sp. z o.o. (...) od lipca 2015 roku podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) w wysokości 4200 złotych i na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 3642,18 złotych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w związku z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego ubezpieczonej zgłoszonej przez płatnika (...) Sp. z o.o. (...) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy od 1 lipca 2015 roku z wynagrodzeniem 9500 złotych wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie. Z danych zawartych w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS wynika, że płatnik dokonał zgłoszenia K. K. (1) do ubezpieczeń społecznych od 1 grudnia 2014 roku z podstawą wymiaru składek w wysokości 2100 złotych przy wymiarze czasu pracy 1/2 etatu, a od lipca 2015 roku zwiększył jej podstawę wymiaru do 9500 złotych. W ocenie organu rentowego płatnik nie udokumentował wzmożonej aktywności zawodowej ubezpieczonej po 1 lipca 2015 roku. W związku z powyższym uwzględniając również okoliczność, że wysokość wymiaru składki zgłoszonej przez płatnika za ubezpieczoną od 1 lipca 2015 roku znacznie przewyższa wynagrodzenie innych pracowników za okres sporny uznał, że zmiana warunków miała na celu jedynie świadczenie od wyższej podstawy wymiaru składek (decyzja – k. 91-95 akt ZUS ).

W dniu 14 stycznia 2016 roku odwołanie od powyższej decyzji złożył płatnik (...) Sp. z o.o. (...) i zarzucił jej sprzeczność istotnych ustaleń z treścią zebranego materiału dowodowego poprzez bezpodstawne przyjęcie, że wynagrodzenie za pracę ustalone z pracownikiem K. K. (1) było zawyżone, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności sprawy z

uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku przeciwnego. Spółka wniosła o zmianę zaskarżone decyzji i ustalenie podstawy wymiaru składek dla K. K. (1) w kwocie 9500 złotych (k. 2-3 a.s.).

W dniu 15 stycznia 2016 roku odwołanie od powyższej decyzji wniosła ubezpieczona K. K. (1) i zaskarżyła ją w całości, zarzucając jej:

-naruszenie art. 78 § 1 k.p. przejawiające się w niewłaściwym przyjęciu, że jej wynagrodzenie za pracę ustalone aneksem z dnia 1 lipca 2015 roku było zawyżone w sytuacji, kiedy było adekwatne do średniej wysokości wynagrodzenia za podobny charakter, rodzaju wykonywanej pracy, kwalifikacji i umiejętności ubezpieczonej

-naruszenie art. 353<sup>1</sup> w zw. z art. 300 k.p. poprzez bezpodstawne przyjęcie, że jej wynagrodzenie jest rażąco wygórowane, mimo jej zakresu obowiązków, odpowiedzialności, zadaniowego czasu pracy na stanowisku kierowniczym oraz kwalifikacji, co narusza zasadę swobody umów.

W związku w powyższym wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i ustalenie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9500 złotych brutto i na ubezpieczenie zdrowotne w wysokości 8197,55 złotych (k. 18-26 akt ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. w odpowiedziach na odwołania wnosił o ich oddalenie, przedstawiając argumentację zbieżną z uzasadnieniem zaskarżonej decyzji (odpowiedzi na odwołania – k. 9-11, 42-44 a.s.).

Postanowieniem z dnia 24 maja 2016 roku Sąd zarządził połączenie spraw z powyższych odwołań do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia (k.57v a.s.).

#### **Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:**

K. K. (1) z wykształcenia jest psychologiem- w dniu 2 lipca 2008 roku ukończyła studia magisterskie na(...)L. na tym kierunku (dyplom k.3 cz. A akt osobowych).

Od dnia 16 listopada 2009 roku została zatrudniona przez (...) Sp. z o.o. na okres próbny do 15 lutego 2010 roku na stanowisku asystenta za wynagrodzeniem w wysokości 1276,00 złotych brutto (k. 2 cz.B akt osobowych). Z kolei od dnia 16 lutego 2010 roku została zatrudniona przez w/w Spółkę na stanowisku asystenta w D. (...) w wymiarze pełnego etatu z wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 2060,00 złotych brutto (k. 18 cz. B akt osobowych). Z dniem 1 października 2010 roku została oddelegowana na pracy na rzecz Projektu (...) do 31 października 2011 roku i powierzono jej stanowisko Koordynatora Projektu , a wynagrodzenie podwyższono do kwoty 3227,44 złotych przy wymiarze pełnego etatu (porozumienie k. 24 cz. B akt osobowych).

Do jej zadań należało: formalna oraz merytoryczna realizacja projektu, stały kontakt przy realizacji projektu z Instytucją Pośrednicząca II-stopnia, przygotowywanie dokumentacji wymaganej pracowników IP II stopnia, kontakt z pracodawcami u których uczestnicy projektu będą odbywać staże, bieżący kontakt ze wszystkimi osobami odpowiedzialnymi za prawidłową realizację projektu, bieżące informowanie Prezesa Zarządu o realizacji Projektu, udział z asystentem projektu w rekrutacji uczestników projektu(k. 25 cz. B akt osobowych).

Po zakończeniu obsługi projektu powierzono jej stanowisko specjalisty (...)i (...) z wynagrodzeniem 3227,00 złotych (porozumienie k. 33 cz. B akt osobowych).

Od 1 stycznia 2014 roku ubezpieczona została przeniesiona na stanowisko (...)jednocześnie zmniejszono jej wymiar czasu pracy do ½ etatu, a wynagrodzenie do 1680 złotych miesięcznie brutto ( porozumienie zmieniające k. 43 cz. B akt osobowych).

Od dnia 1 marca 2014 roku ubezpieczona została oddelegowana do pracy na rzecz Projektu (...) a (...) na stanowisko kierownika projektu w wymiarze czasu pracy na ½ etatu za wynagrodzeniem 1922,00 złote brutto (k. 48 cz.B akt osobowych).

Do jej zadań należało: zarządzanie strategiczne i nadzór na zespołem projektowy , organizowanie spotkań grupy sterującej, kontakty i współpraca, kontrola i monitoring wskaźników, czasu oraz budżetu projektu, zarządzanie ryzykiem, czasem, kosztami komunikacja w zespole projektowym, w miarę potrzeby wprowadzenie działań naprawczych w projekcie, zawieranie umów BO, z doradcami oraz dostawcami, prowadzenie ewaluacji projektu ( zakres obowiązków k. 48 cz. B akt osobowych).

Z dniem 1 grudnia 2014 roku nastąpiło przejście części zakładu pracy na innego pracodawcę tj., (...) Sp. z o. o.(...) który z mocy prawa wstąpił w stosunek pracy łączący K. K. (1) z dotychczasowym pracodawcą ( zawiadomienie k. 50 cz. B akt osobowych).

Aneks z dnia 1 grudnia 2014 roku wynagrodzenie K. K. (1) podwyższono do kwoty 2100 złotych brutto i powierzono jej stanowisko (...)W kontaktach służbowych miała posługiwać się tytułem(...) (...) (aneks k. 51 cz. B akt osobowych).

Do jej obowiązków na tym stanowisku należało: pozyskiwanie klientów biznesowych, ich obsługa, przygotowywanie ofert, spotkania z klientami. Wnioskodawczyni nadzorowała również wszystkie projekty realizowane przez jego pracodawcę, co polegało koordynowaniu pracy doradców, nawiązywaniu kontaktów z partnerami zagranicznymi, dbaniu o wizerunek firmy i marketing, reprezentowanie firmy na spotkaniach biznesowych. Jej bezpośredni przełożonym był Prezes Spółki, a podlegała jej M. B. zatrudniona na stanowisku specjalisty (zeznania ubezpieczonej k. 61v-62, 100v-101, 116v a.s., zeznania przedstawiciela płatnika I. P. k.99v-101 a.s., zeznania świadka M. B. k. 63-64 a.s ).

Jednocześnie jednak wnioskodawczyni nadal do 30 czerwca 2015 roku ma 1/2 etatu była zatrudniona przez (...) Sp. z o.o. i pracowała na rzecz (...) na stanowisko kierownika projektu (zeznania ubezpieczonej k. 61v-62, 100v-101, 116v a.s., zeznania przedstawiciela płatnika I. P. k.99v-101 a.s., zeznania świadka M. B. k. 63-64 a.s ).

Z dniem 1 lipca 2015 roku po zakończeniu pracy w (...) Sp. z o.o. jej wynagrodzenie w (...), zostało podwyższone do kwoty 9500 złotych bruttom, przy jednoczesnym zwiększeniu czasu pracy do pełnego etatu (aneks k. 58 cz.B akt osobowych) .

Pracodawca nie sporządził jej pisemnego zakresu obowiązków. Od października 2015 roku przebywała na zwolnieniu lekarskim (zeznania ubezpieczonej k. 61v-62, 100v-101, 116v a.s., zeznania przedstawiciela płatnika I. P. k.99v-101 a.s., zeznania świadka M. B. k. 63-64 a.s ). W dniu (...) urodziła syna A. K. (odpis skrócony aktu urodzenia k. 64 cz. B akt osobowych). Od tego dnia przebywała na urlopie macierzyńskim (wniosek k. 64 cz. B akt osobowych). Z dniem 30 września 2016 roku z ubezpieczoną rozwiązano stosunek pracy za wypowiedzeniem w związku z likwidacją pracodawcy (k. 1 cz. C akt osobowych).

W miesiącu lipcu 2015 roku (...)(...) zatrudniało:

-C. G. z wynagrodzeniem 2000 złotych brutto który się zajmował administracją, środkami transportu, i informatyką,

-P. J. z wynagrodzeniem 3000 złotych brutto, M. K. z wynagrodzeniem 3500 złotych brutto K. K. (2) z wynagrodzeniem 2800 złotych brutto, którzy byli przedstawicielami handlowymi

-T. K. z wynagrodzeniem 2173,84 złotych brutto na stanowisku kierownika biura

-Z. S. z wynagrodzeniem 1249,20 złotych brutto jako pracownika sekretariatu

-D. S. z wynagrodzeniem 2400 złotych brutto na stanowisku asystentki księgowej (pismo ZUS k.91 a.s., zeznania przedstawiciela płatnika I. P. k.99v-101 a.s.).

Płatnik opłacał składki od miesiąca czerwca 2015 roku z opóźnieniem ( pismo ZUS k.91 a.s.).

Za okres od 1 grudnia 2013 roku do 21 października 2015 roku (...)odnotowała stratę w wysokości 122750,50 złotych (rachunek zysków i strat k. 85 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przywołanych dowodów.

Sąd jedynie w części uznał za wiarygodne dowody z zeznań ubezpieczonej i przedstawiciela płatnika I. P.. Zeznania te stanowiły bowiem wiarygodny materiał dowodowy wyłącznie w zakresie, w którym nie pozostawały w sprzeczności wobec pozostałych zebranych w sprawie dowodów, zwłaszcza zaś dowodów ze zgromadzonych w toku postępowania dokumentów.

Nie zasługiwały na obdarzenie przymiotem wiarygodności te fragmenty zeznań ubezpieczonej i przedstawiciela płatnika w których wymienione osoby wskazywały na rzekome motywy zawarcia aneksu z dnia 1 lipca 2015 roku oraz podkreślały, że wysokość ustalonego w jego treści wynagrodzenia była adekwatna do rodzaju, ilości i jakości świadczonej przez K. K. (1) pracy.

W obliczu bowiem całokształtu ujawnionych w tej sprawie okoliczności oraz przeprowadzonych dowodów, wszystkie wymienione twierdzenia musiały być uznane za niewiarygodne i zaprezentowane wyłącznie w celu zrealizowania korzystnej zarówno dla ubezpieczonej, jak też dla płatnika, taktyki procesowej.

Zdaniem Sądu, do osiągnięcia takiego celu miały zmierzać właśnie między innymi przedstawiane przez ubezpieczoną twierdzenia, jakoby przyczyną podwyższenia jej wynagrodzenia aneksem z dnia 1 lipca 2015 roku do poziomu 9500 złotych brutto było zwiększenie jej obowiązków. Wskazać należy, że ubezpieczona nie potrafiła w istocie określić na czym zwiększenie jej obowiązków polegało, ograniczając się do ogólnego stwierdzenia, że zmiana była jakościowa i była związana z samodzielnym wykonywaniem obowiązków.

Wskazać należy, że przedstawiciel płatnika wskazywał, że ubezpieczona od 1 lipca 2015 roku miała przejąć całą obsługę rynku klienta biznesowego tj. poszukiwanie klientów, pozyskiwanie funduszy unijnych, realizację projektów i ich rozliczanie. Jednak jak wynika z zeznań K. K. (1) i świadka M. B. wymienione czynności wykonywała już przed 1 lipca 2015 roku.

Dodać należy, że za takim potraktowaniem relacji wymienionych osób przemawiały również i inne ujawnione w sprawie okoliczności, a mianowicie porównanie wynagrodzenia w innych osób wykonujących swe czynności u płatnika. Albowiem wynagrodzenie pracowników zatrudnianych przez płatnika w lipcu 2015 roku wynosiło od 1249,20 złotych do 3500 złotych, podczas od 1 lipca 2015 roku ubezpieczonej ustalono wynagrodzenie na poziomie 9500 złotych brutto.

Wskazać przy tym należy że zakres zadań ubezpieczonej w stosunku do zakresu obowiązków innych osób był wprawdzie poszerzony w istocie jednak, w ocenie Sądu, nie na tyle, by uzasadniał ustalenie wynagrodzenia wnioskodawczyni na poziomie aż tak dalece odbiegającym od wynagrodzeń osób świadczących swe czynności w Spółce.

Ujawnione w tej sprawie okoliczności dawały więc w ocenie Sądu podstawę do odmówienia wiarygodności wymienionych zeznań ubezpieczonej i przedstawiciela płatnika i sformułowania konstatacji, że faktycznym celem ukształtowania wysokości wynagrodzenia K. K. (1) na poziomie 9500 złotych brutto od 1 lipca 2015 roku było zapewnienie jej możliwości uzyskania w przyszłości znacznej wysokości świadczeń z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Zaznaczyć wszakże należy, iż wynagrodzenie w kwocie 9 500 złotych brutto, w realiach rynkowych było wynagrodzeniem nieproporcjonalnie wysokim.

Jakkolwiek przy tym, w obliczu zgromadzonych materiałów dowodowych nie można stwierdzić, by już w czasie zawierania aneksu w dniu 1 lipca 2015 roku ubezpieczona znajdowała się w ciąży i miała tego świadomość, to jednak okoliczność ta nie może jeszcze podważać tezy o istniejącej po jej stronie w dniu 1 lipca 2015 roku intencji ukształtowania jej wynagrodzenia na wysokim poziomie, jaką było zdaniem Sądu uzyskanie w przyszłości zawyżonych świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Nie budzi bowiem wątpliwości, że dla stwierdzenia, iż taki właśnie w rzeczywistości cel przyświecał stronom umowy o pracę, nie jest konieczne ustalenie, że już w czasie zawierania umowy zachodziły okoliczności, które w najbliższym czasie mogły pozwolić pracownikowi na wykorzystanie

świadczeń oferowanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Niewątpliwie jest, że chęć uzyskania jak najwyższych świadczeń z ubezpieczeń społecznych może być motywem uzasadniającym ustalenie przez strony umowy zawyżonego wynagrodzenia nawet w przypadku, gdy sposobność do uzyskania tych świadczeń w chwili zawierania umowy po stronie pracownika jeszcze nie zaktualizowała się, jednakże może pojawić się w niedalekiej przyszłości – jak w niniejszej sprawie.

Dodać również należy, że stanowisko o istniejących po stronie odwołujących się stron intencjach uzyskania przez K. K. (1) znacznej wysokości świadczeń z ubezpieczenia społecznego umacnia także ujawniona w sprawie, wynikająca z rachunku zysków i strat (k.85 a.s.). okoliczność, że w 2015 roku Spółka nie dysponowała w istocie dochodami na poziomie wystarczającym na opłacanie przez cały rok wynagrodzenia K. K. (1) w kwocie 9500 złotych brutto.

Po uwzględnieniu zatem wszystkich wskazanych powyżej okoliczności, zeznaniom ubezpieczonej i przedstawiciela płatnika w wymienionym zakresie należało odmówić przymiotu wiarygodności.

Zeznania świadka M. B. Sąd uznał za wiarygodne jako spójne, logiczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym. Świadek ten nie miał jednak wiedzy na temat pracy ubezpieczonej po 1 lipca 2015 roku.

Odnosząc się natomiast do wiarygodności i mocy dowodowej dowodów ze zgromadzonych dokumentów wskazać trzeba, że co do zasady stanowiły one wiarygodny materiał dowodowy, jako że ich autentyczność i prawdziwość nie została skutecznie podważona w toku postępowania i nie wzbudziła wątpliwości Sądu. Jedyne w odniesieniu do aneksu z dnia 1 lipca 2015 roku należy wyraźnie i kategorycznie podkreślić, że stanowił on wyłącznie dowód tego, że jej strony w wymienionej dacie zawarły porozumienie o wskazanej w nim treści. Dokument ten nie mógł jednak, co oczywiste, być dowodem na okoliczność, że ustalone w nim wynagrodzenie w kwocie 9 500 złotych brutto jest wynagrodzeniem ekwiwalentnym do rodzaju i jakości pracy świadczonej przez wnioskodawczynię na jego podstawie.

#### **Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:**

Odwołania nie są zasadne i podlegają oddaleniu.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963, tekst jedn. ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Natomiast na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy systemowej podlegają one również obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu, a na podstawie art. 12 ust. 1 ubezpieczeniu wypadkowemu.

Wysokość podstawy wymiaru składek określona jest w art. 18 oraz art. 20 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie ze wskazanymi przepisami podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe dla pracowników stanowi przychód.

Kwestie podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu regulują przepisy ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1793, tekst jedn. ze zm.). Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. a) tej ustawy obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są pracownikami w rozumieniu ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Natomiast jak stanowi art. 81 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej do ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie zdrowotne pracowników stosuje się przepisy określające podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe tych osób.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne może stanowić jedynie wynagrodzenie godziwe, a więc należne, właściwe, odpowiednie, rzetelne, uczciwe i sprawiedliwe, a przede wszystkim – zachowujące cechy ekwiwalentności do rodzaju, ilości i jakości świadczonej pracy (tak Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 27 kwietnia 2005 roku, II UZP 2/05, OSNP 2005/21/338). Wynagrodzenie wynikające z umowy z 21 lutego 2013 roku takich przymiotów niewątpliwie nie posiadało.

Należy przypomnieć, że ustalenie wysokości wynagrodzenia wpisuje się w zasadę swobody umów, na podstawie której strony dowolnie kształtują treść zawartej umowy, byleby nie była ona sprzeczna z ustawą lub zasadami współżycia społecznego. Jak bowiem stanowi art. 58 § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 roku kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r., poz. 459, tekst jedn. ze zm.) nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Istotne jest również, aby wysokość wynagrodzenia była ustalona zgodnie z treścią art. 78 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r., poz. 1666; tekst jedn. ze zm.), który stanowi, że wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. Umowa o pracę wywołuje nie tylko skutki bezpośrednie pomiędzy stronami, lecz także dalsze, w tym na płaszczyźnie ubezpieczeń społecznych. Roszczenie ubezpieczonego konkretyzuje się bowiem do wysokości należnego świadczenia, które z kolei zależne jest od wysokości wynagrodzenia. W związku z tym Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a w przypadku odwołania Sąd mają prawo zbadania zasadności podniesienia kwoty wynagrodzenia, dokonując oceny z punktu widzenia interesu publicznego (uchwała SN z dnia 27 kwietnia 2005 r., II UZP 2/05, OSNP z 2005, nr 21, poz. 338 ; wyrok SA w Łodzi z dnia 14 listopada 2014 r., III AUa 172/14, LEX nr 1621153).

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy podziela stanowisko organu rentowego, zgodnie z którym ustalenie dla K. K. (1) wynagrodzenia w kwocie 9.500,00 złotych na krótko przed zaistnieniem zdarzenia rodzącego uprawnienia do wypłaty świadczeń z ubezpieczenia chorobowego stanowiło celowe działanie i zmierzało do uzyskania nienależnie wysokich świadczeń z ubezpieczenia.

Przede wszystkim analiza treści dokumentacji księgowej płatnika prowadzi, do wniosku, iż (...) Sp. z o.o. (...) nie posiadała odpowiednich środków finansowych na pokrycie kosztów wynagrodzenia w wysokości 9.500,00 złotych brutto miesięcznie, który dla pracodawcy jest jeszcze wyższy. Zgodnie z rachunkiem zysków i strat spółka na dzień 31 października 2015 roku odnotowała stratę 122750, 50 złotych brutto (k.85 a.s.). Ponadto, jak wynika z informacji przesłanej przez ZUS (k.91 a.s.), od miesiąca czerwca 2015 roku płatnik opłacał składki za zatrudnione osoby z opóźnieniem. Porównanie zaś wysokości wynagrodzenia K. K. (1) oraz innych osób zatrudnionych przez Spółkę w dniu 1 lipca 2015 roku prowadzi do wniosku, że nie otrzymywały one wynagrodzenia nawet częściowo zbliżającego się do kwoty 9500 złotych brutto.

Najbardziej znaczącym argumentem w ocenie Sądu jest jednak brak wykazania, że po podpisaniu aneksu K. K. (1) faktycznie wykonywała zwiększony zakres obowiązków. Strony w istocie nie potrafiły określić na czym ten zwiększony zakres obowiązków się przejawiał. Zeznania ubezpieczonej i przedstawiciela płatnika były bowiem sprzeczne w tej materii. Nie sporządzono też pisemnego zakresu obowiązków ubezpieczonej.

Zważywszy na te wszystkie okoliczności Sąd uznał, że przyznanie K. K. (1) wynagrodzenia w wysokości 9.500,00 złotych nie znajdowało uzasadnienia w wynikach finansowych płatnika. i nie było adekwatne do jej zakresu obowiązków, który nie uległ zmianie.

Przeprowadzone w przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe nie dawało zatem podstaw do przyjęcia za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia K. K. (1) umówionego przez strony aneksem z dnia 1 lipca 2015 roku wynagrodzenia za pracę.

W świetle powyższych okoliczności zasadna jest bowiem ocena, że ustalenie ubezpieczonej od 1 lipca 2015 roku wynagrodzenia za pracę na poziomie 9500 złotych miesięcznie zostało dokonane przez strony umowy o pracę z zamiarem nadużycia prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z 4 sierpnia 2005 r., II UK 16/05, LEX nr 182776).

Wobec zatem ustalenia, że aneks z dnia 1 lipca 2015 roku zawarty pomiędzy płatnikiem, a ubezpieczoną w części dotyczącej wysokości wynagrodzenia był sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, a w szczególności z zasadą ekwiwalentności składek i świadczeń. Postanowienie zawarte w w/w aneksie jest zatem nieważne z mocy art.58 §

zi 3 k.c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. prawidłowo zatem przyjął za podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia wynagrodzenie kwotę 4200 złotych brutto.

Z tych względów i na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.